

Pán chce, abych pracoval na doktorátu z teologie (svědectví o Boží prozřetelnosti a prosba o modlitby)

Nezařazené | 29.7.2019 @ 18.20

Když jsem v roce 2011 nastoupil na VOŠMT jako pomocník pro všechno za minimální mzdu a s jedním studijním dnem v týdnu, připadal jsem si, jakoby mi patřil svět, jakoby byl v centru Božího plánu. Atmosféra kolem přímo světlkovala očekáváním velkých věcí. Již v srpnu 2011 jsem nastoupil, abych se zacvičil do administrativy. Nic naplat, že bych si vydělal více i na brigádě v pekárně, nic naplat, že mí bývalí spolužáci pracovali na svém profesním vzdělání. Já jsem vytíral světu zrak usilovnou prací na marginálních administrativních úkonech.

Pak jsem zjistil, že si nejsem jist, zda to je přesně to, co chci dělat. Dolehly na mne důsledky neproduktivního workoholismu a vzrůstající zoufalství, že nejsem schopen ani po roce nikterak pohnout se svým teologickým vzděláním, v němž jsem počal velmi jasně spatřovat svou budoucnost. Prostě jsem se zamotal. Naštěstí jsem se právě v té době oženil, což mne nejen vysvobodilo z blbě nálady, ale také popohnalo k systematictější práci na bakalářském vzdělání.

To jsem s jazykem na vestě jaksí doklepal až na jaře 2014. Pamatuji si, jak jsem se na poslední testy učil v nemocničním pokoji, kde po porodu odpočívala moje žena. Hned nato jsem se přihlásil k magisterskému studiu, do kterého jsem vložil snad všechnu zbývající energii. Když jsem v roce 2017 přebíral magisterský diplom, cítil jsem úlevu, ale také hlubokou únavu. Můj druhý kluk si totiž s příchodem na svět počkal přesně na začátek období, v němž jsem pracoval na diplomové práci. Naučil jsem se ignorovat únavu, což je sice heroické, nicméně z dlouhodobého hlediska nerentabilní. Myslím, že v tom roce mne opustila mladická svěžest. Život je holt o směně něčeho za něco.

Pak jsem pokračoval v práci na VOŠMT. Některé věci jsem začal dělat lépe, některé naopak vzhledem ke změně priorit hůře. Otázkou bylo, co dál. Nejméně tři profesori na CTS mě povzbuzovali k doktorskému studiu. Ta myšlenka se mi od začátku zamlouvala, nicméně během práci na diplomce jsem seznal, že se nechci zaměřovat na klasickou biblistiku, ani čistě na systematickou teologii. Nejvíce mne zaujala letniční studia, konkrétně pak otázka pneumatické hermeneutiky, čili de facto otázka role Ducha svatého při výkladu Bible, a to zvláště ve světle filosofické hermeneutiky a teologické metodologie. Začal jsem proto tvořit bibliografie, shánět literaturu, pomalu ji načítat, ale stále jsem nebyl s to formulovat konkrétní téma. Byl jsem z toho tumpachový a značně frustrovaný.

V tom na mne na podzim roku 2018 přišla myšlenka: K čemu mi to vlastně bude? Mít PhD je pro někoho otázkou vysokého společenského statutu. Ale PhD v teologii? V letniční? V letničních kruzích působí teologické vzdělání spíše opačně; na pomyslném společenském řebříčku mezi všemi těmi ranaři, co to přece všechno radši prakticky dělají a teorii nepotřebují, je to spíše krok níže. Pro někoho může jít o karierní postup, o úsilí o lepší bydlo, což by snad vskutku platilo na některých břečťanových teologických fakultách, avšak v evropském letničním kontextu těžko. Kdo zná evropské teologické semináře, ví, že je na nic leccos, jen ne peníze. Nad tyto úvahy jsem si představil, že by možná bylo lepší zaměřit se teď zas na něco jiného, investovat energii např. do postranního podnikání, do studia nějakého živého cizího jazyka, do nějakého projektu na VOŠMT, prostě snad do něčeho, co může přinést okamžitý užitek. Proč se kriticky zabývat výzkumným problémem, který stejně navíc sám ani nedokážu jasně uchopit a na nějž má pět hlav šest názorů?

Tak jsem mudroval. Měl jsem založených několik set článků na téma letniční hermeneutiky, vůbec jsem nevěděl, jak dál a byl jsem ve stavu to celé odpískat. Až jsem si v neděli 21.10.2018 řekl, že bych rád, kdyby mi Pán Ježíš, pokud teda chce, abych dále studoval, také trochu pomohl. Tak jsem se v tu neděli troufale modlil, ať mi Pán Ježíš aspoň jednou pomůže, pokud chce.

A ejhle, co se stalo:

- Už 10.10. mi napsal jeden z nejznámějších letničních teologů současnosti. Našel si mě přes síť Academia.edu, nahlédl do jedné z mých publikovaných seminárních prací a nebyl zcela spokojen se způsobem, jakým jsem ve své práci prezentoval jeho myšlení. Odpověděl jsem mu až 23.10., že se jako omlouvám, že to nemám čas přepisovat, ale že kdyby chtěl, mohl by mi poradit nějakou literaturu a výzkumnou trajektorii k problému letniční hermeneutiky ve vztahu k doktríně. Ještě ten den mi dotyčný odpověděl asi třemi normostranami, konstruktivně okomentoval každý

z mých bodů a řekl mi, co v daných oblastech pokládá za „leading edge“ publikace. Jeho e-mail se mi stal pro následující 2 měsíce biblí, která vedla mé kroky při psaní zárodku proposalu.

- V ten samý den, totiž 23.10., mi napsal významný evropský letniční teolog známý hlavně pro působení v EPTA. Našel si mě na Facebooku a sdělil mi, že jako člen inspekční komise na CTS, která měla prověřovat kvalitu tamního magisterského programu, narazil na mou diplomku, která se mu zalíbila a že mi jako přeje blaho. Sice mi vysloveně neporadil, ale jeho zpráva mě povzbudila.
- Den poté, čili 24.10., mi napsala osoba, která se posléze stala spoluvedoucí mého projektu. Odpověděla mi na e-mail z 19.10, v němž žádám o radu s výběrem supervizora a v němž předesílám, co si tak přibližně pod svým doktorským studiem představuji. Ten e-mail působil i na mě samotného jako dlouhatánský blábol o něčem zcela abstraktním, co se dotyčný urputně a neúspěšně snaží pochopit. Daná osoba nicméně krátce odpověděla, že se o věci bavila s vedoucím katedry a ten že je pozitivně nakloněn vzít si to sám na starost.

Pak jsem asi dva týdny čekal, načež mi mí snad budoucí *Doktořeltern* potvrdili, že do toho jdou a že mi doporučují zaměřit se na dílo osobností, s nimiž jsem už tak nějak pracoval, konkrétně na Craiga S. Keenera, Amose Yonga a Anthonyho Thiseltona. V tom mi svítila naděje, neboť přesně tyto osobnosti společně dávají dohromady to, oč mi jde, totiž průsečík biblistiky, filosofické hermeneutiky a pneumatologie. Toto povzbuzení mne pak popohnalo k tomu, abych věnoval prosinec psaní předběžného přehledu plánovaného výzkumu, abych se v lednu 2019 spěšně přihlásil a od února až do června pak pracoval na dílčích úkolech úvodního kurzu o metodách výzkumu, jehož hlavním výstupem je definitivní proposal.

Tyto interakce, k nimž došlo po 21. říjnu 2018, nejsou samy o sobě zázračné. To, co pokládám za nadpřirozené, je jejich načasování a jakási hladkost, s níž mne povzbudily a nasměrovaly k následujícím krokům. Nestává se mi často, aby mne jen tak kontaktoval známý teolog, natož dva za sebou. Nestává se často, že jde vše tak hladce. V časové souvislosti s mou modlitbou to pokládám za dílo Boží prozřetelnosti.

V současnosti se spolu s vedoucími snažíme doladit detaily proposalu. Finální verze je na spadnutí. Kéž mi dá Pán sílu dotáhnout tuto věc do konce a chytit do plachet správný vítr, který by mne provedl psaním první kapitoly a pak celým zbytkem studia. Prosím však i Vás, čtenáře tohoto blogu, o modlitební podporu. Finančně je studium pokryto (ono na VU ani není zas tak drahé), cítím však, že potřebuji ochranu před ztrátou koncentrace. Kéž se Boží prozřetelnost a dle mého názoru jasné vedení, které jsem v říjnu 2018 pocítil, zúročí tak, jak to chce. Ten, jemuž mám tímto způsobem sloužit.

<https://selah.cz/nezarazene/pan-chce-abych-pracoval-na-doktoratu-z-teologie-svedectvi-o-bozi-prozretelnosti-a-prosba-o-modlitby/>